

på transmissionsnettet have et økonomisk incitament til anlæg af direkte ledninger for derved at spare distributionsbetalingen under frimærkeprincippet. Distributionselskaberne ville derfor blive nødt til at sænke priserne for disse kunder for at fastholde dem og samtidig hæve priserne for kunder med længere afstand til transmissionsnettet for at få dækket deres omkostninger. Det ville i yderste konsekvens kunne medføre, at naturgasforsyning bliver uattraktivt i yderområder. Der ville således opstå væsentlige prisdifferencer, der kan virke konkurrenceforvridende, mellem i øvrigt identiske forbrugere, der ligger henholdsvis tæt på og langt fra transmissionsnettet.

Direkte ledninger kan kun anlægges efter tilladelse fra miljø- og energiministeren. Tilladelsen er ifølge stk. 2 betinget af, at ansøgeren forinden har fået afslag på en anmodning om adgang til systemet, og at spørgsmålet herom har været forelagt Energitilsynet, uden at dette har ført til en løsning af problemet. Det er således en betingelse for tilladelse til etablering af direkte ledninger, at der ikke allerede eksisterer den nødvendige infrastruktur til at forsyne den pågældende kunde, herunder tilstrækkelig kapacitet i det eksisterende net, og – afhængigt af omstændighederne – at netselskaberne har afvist at foretage de nødvendige udvidelser af kapaciteten. Direkte ledninger bør således sædvanligvis ikke kunne give anledning til unødvendige dobbeltføringer i forhold til eksisterende naturgasforsyningsnet. Det vil efter omstændighederne komme an på en konkret vurdering, om det er mere hensigtsmæssigt at give tilladelse til etablering af en direkte ledning end at lade et naturgasselskab, som nægter adgang til systemet, fordi det ikke råder over den fornødne kapacitet, eller der mangler en sammenkobling, foretage de nødvendige udbygninger. Der henvises i denne forbindelse til gasdirektivets artikel 17, stk. 2, samt bemærkningerne til lovforslagets § 11, stk. 1, nr. 1, om transmissions- og distributionselskabernes pligt til at udbygge naturgasforsyningsnettet.

En tilladelse kan ifølge stk. 3 betinges af, at ledningsejeren underlægges de vilkår, der gælder ved etablering af transmissionsnet, jf. § 13.

Det fremgår af stk. 4, at miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af de omkostninger, der er ved behandlingen af ansøgninger om tilladelse.

Adgang til systemet

Til § 18

Det følger af § 18, stk. 1, at naturgasselskaber og kunder med ret til valg af leverandør som udgangs-

punkt mod betaling har adgang til transmissions- og distributionsnet, lagre og LNG-faciliteter (systemet).

Adgangen til systemet i henhold omfatter alle transmissionsnet og distributionsnet, som ejes eller drives af et naturgasselskab, herunder dettes og tilknyttede selskabers faciliteter, som yder supplerende tjenester, som er nødvendige for at give adgang til transmission eller distribution. Adgangen til at benytte lagre er begrænset til det, der er teknisk nødvendigt for at give effektiv adgang til transmissions- og distributionsnet. Der kan således ikke gøres krav på adgang til lager uafhængigt af brugen af infrastrukturen i øvrigt.

Adgangen til systemet i henhold til stk. 1 er underlagt nærmere regler, som fremgår af stk. 2, 3 og 6 samt § 19 og § 20.

Retten til at benytte naturgassystemet er i henhold til stk. 2 betinget af, at de regler for benyttelse af systemet (regler for gastransport), som fastsættes af naturgasselskaberne, jf. § 23, overholdes.

Transmissions-, distributions-, lager- og LNG-selskaber kan efter stk. 3 nægte adgang til systemet med henvisning til manglende kapacitet, hvis adgang ville hindre opfyldelsen af offentlige forpligtelser vedrørende naturgaskvalitet, forsyningsikkerhed og opretholdelse af den fysiske balance i nettet, eller hvis adgangen medfører alvorlige økonomiske problemer med take-or-pay-kontrakter, jf. § 22. Som det fremgår af bemærkningerne til § 22 vil der blive fastsat regler om, at et naturgasselskab, der får eller forventer at få alvorlige økonomiske problemer med take-or-pay kontrakter, skal ansøge om en midlertidig undtagelse fra bestemmelserne om adgang til systemet. Indrømmes en sådan undtagelse ikke, må selskabet ikke længere nægte adgang til systemet på grund af take-or-pay forpligtelserne. Det følger af stk. 4, at afslag på en anmodning om adgang skal være behørigt begrundet.

Såfremt en anmodning om adgang til systemet afvises med henvisning til manglende kapacitet, skal selskaberne snarest, jf. § 11, udbygge kapaciteten, hvis en sådan udbygning er økonomisk rentabel, eller ansøgeren om adgang til nettet er villig til at betale for den. Et afslag med henvisning til manglende kapacitet kan efter omstændighederne også føre til, at ministeren giver andre tilladelse til at anlægge nye naturgasforsyningsnet eller direkte linjer. Der henvises til § 13 vedrørende etablering transmissionsnet og § 17 vedrørende anlæg af direkte ledninger. Med hensyn til etablering af distributionsnet og opstrømsrørledningsnet henvises til bemærkningerne til § 2.

Det foreslås i stk. 5, at Energitilsynet tilægges kompetencen til at behandle klager over afslag på en an-